Dosarul nr. 3-3983/2024
2-24061889-12-3-06062024-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Savca Ion împotriva Inspectoratului General de Poliție și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la anularea actului administrativ -

a c o n s t a t a t:

Argumentele reclamantului:

La 06 iunie 2024 reclamantul Savca Ion, prin intermediul avocatului Sorocean Andrian, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la anularea deciziei nr. 202480000634 din 15.01.2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragere permisului de armă.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că, la data de 07 decembrie 2023, în jurul orei 01:08, de către domnul *****, inspector superior al mediului din cadrul Direcției Control Resurse Cinegetice și Piscicole, Inspectoratul pentru Protecția Mediului in privința lui Savca Ion, în baza art. 128 alin.(2) Cod contravențional a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 030238.

Notează că drept urmare în privința lui Savca Ion s-a propus aplicarea unei amenzi în mărime de ***** cu remiterea cauzei spre examinare în judecată asupra confiscării speciale a corpurilor delicte.

Susține că potrivit procesului-verbal întocmit, agentul constatator a imputat săvârșirea faptei contravenționale prevăzute la art. 128 alin. (2) Cod Contravențional de către Savca Ion prin încălcarea prevederilor pct. 116, alin. 4), 16), 19) din Hotărârea Guvernului nr. 254 din 13.10.2021 (anexă nr.3) și pct. 3) din Hotărârea Guvernului nr. 140 din 10.03.2017.

Menționează că în motivarea deciziei sale, agentul a reținut că, contravenientul a fost depistat la data de 06 decembrie 2023 aproximativ ora 22:30 pe drumul de acces în terenurile fondului cinegetic în automobilul de model***** condus de *****, deținând asupra sa armă de model *****, cal. *****, încărcată cu un cartuș aferent, gata pentru aplicare, alte dispozitive

(amortizator, termovizor) și 57 cartușe, fără producție de vânat.

Relevă că la moment (06 iunie 2024) cauza se afla în examinare pe rolul Judecătoriei Hînceşti, sediul Ialoveni, în procedură la judecătorul *****cu nr. 4-23175297-32-4-07122023. Ultima ședință fixată pe 18.03.2024 nu a avut loc pe motivul aflării judecătorului în concediul de maternitate.

Susține că, la fel, urmare a constatărilor efectuate la întocmirea procesului-verbal din 07 decembrie 2023, Inspectorat de Politie *****a întocmit in privința lui Savca Ion procesul-verbal cu privire la contravenție din 08 decembrie 2023 conform art. 361, alin. (1) Cod contravențional, pe motivul încălcării regulilor de transportare a armei de foc, și anume că Savca Ion nu a transportat arma de foc in husă.

Notează că în baza acelorași circumstanțe de fapt, Inspectoratul de Poliție *****a pornit urmărirea penală pe cauza nr. ***** pe aceiași faptă în baza componenței de infracțiune de la art. 233 alin. (1) Cod penal. Prin ordonanța din 07 februarie 2024 emisă de ofițerul de urmărire penală *****a fost recunoscut Savca Ion in calitate de bănuit. Prin Ordonanța din 10 aprilie 2024 domnul *****, procuror în Procuratura raionului *****a scos de sub urmărire penală pe Savca Ion din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod penal.

În același timp menționează că Inspectoratul Național de Securitate Publică a adoptat decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024, prin care a dispus suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragere permisului de armă eliberat pe numele lui Savca Ion, in conformitate cu art. 19 alin. (3) și art. 18 alin. (3), lit. b) al Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

Relevă că Savca Ion a primit sub semnătură copia deciziei spre cunoștință pe data de 19 februarie 2024 in cadru Inspectoratului de Poliție*****.

Precizează că prin cererea prealabilă din 19 martie 2024 reclamantul a contestat decizia în condițiile art. 162 alin. (3) lit. b) și art. 164 alin. (1) din Codul administrativ la Inspectoratul Național de Securitate Publică. Prin răspunsul cu nr. 34/2-1305 din 02 martie 2024 Inspectoratului General al Poliției a comunicat respingerea cererii prealabile cu menținerea în vigoare a deciziei.

Menționează că domnul Savca Ion a primit copia răspunsului la cererea prealabilă de la sediului Inspectoratului Național de Securitate Publică sub semnătură pe data de 14 mai 2024.

Notează că art. 5 Cod administrativ prevede că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Precizează că potrivit art. 9 alin.(3) din Codul administrativ se prevede că, prin sesizare se informează autoritatea publică cu privire la o problemă de interes personal sau public.

Indică că potrivit art. 69 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficia. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Menționează că art. 10 alin.(1) și 11 alin. (1)-(2) ale Codului administrativ, definesc actul administrativ individual și felurile acestuia, și anume, că este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică, pentru reglementarea unui caz individual în

domeniul dreptului public, cu scopul de produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Enunţă că actele administrative individuale pot fi un act administrativ defavorabil - care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, in tot sau in parte, acordarea avantajului solicitat sau ca un act favorabil - acte care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Consemnează că în accepţiunea art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ.

Menţionează că art. 189 Cod administrativ, reglementează expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune in contencios administrativ.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ se stabileşte că procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

La art. 165 alin. (1) din Codul administrativ se stabileşte că cererea prealabilă se depune in termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei.

Notează că termen special se prevede la alin (2) aceluiaşi articol şi se specifică dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Accentuează că în decizie nu se conţine informaţia completă despre modul de contestare şi autoritate competentă de soluţionare a cererii prealabile. Astfel, consideră că cererea prealabilă din 19 martie 2024 a fost în termen la Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, organul emitent al decizie contestate.

Conform art. 140 din Codul administrativ, un act administrativ individual obţine puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acţiune în instanţa de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulţi destinatari sau mai multe persoane sânt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni in momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.

Indică că potrivit art. 126 alin. (1) din Codul administrativ, un act administrativ individual se comunică persoanei căreia îi este destinat sau ale cărei drepturi sânt atinse de acesta. Această prevedere se aplică şi atunci când persoana ale cărei drepturi sânt atinse de actul administrativ nu a participat la procedura administrativă.

La fel, menţionează că art. 44 alin. (3) din Codul administrativ stabileşte că autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoştinţă despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre iniţierea sau desfăşurarea procedurii administrative.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ se prevede că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice

poate înainta o acțiune in contencios administrativ.

Relevă că potrivit art. 209 alin.(1) lit. a) al Codului administrativ se prevede că termenul de înaintare a acțiunii în contestare și acțiunea in obligare este 30 de zile începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) al Codului administrativ, o acțiune in contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a umil act administrativ individual (acțiune in contestare).

Susține că la 14 mai 2024 domnul Savca Ion a luat cunoștință de decizia pe marginea cererii prealabile sale din 19 martie 2024, prin ridicarea personală a copiei răspunsului Inspectoratului General al Poliției cu nr. 34/2-1305 din 02 martie 2024. Consideră că termenul de contestare in judecată a deciziei este calculat începând cu 14 mai 2024 și expiră pe data de 13 iunie 2024.

Notează că în motivarea deciziei sale Inspectoratul Național de Securitate Publică a reținut că suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor a fost dispusă pe motivul că Savca Ion a încălcat prevederile art. 128 alin. (2) Cod Contravențional și art. 361 alin. (1) Cod Contravențional.

Precizează că potrivit art. 19 alin.(3) al Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă se prevede că suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor pe un termen de 5 ani se dispune de către organul competent care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situațiile specificate la art. 18 alin.(3).

La rândul său, art. 18 alin. (3) lit. b) prevede că temei de limitare a dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare si/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate in modul stabilit, de încălcare regulilor de folosire a armelor.

Savca Ion relevă că nu este de acord cu decizia, motiv pentru care este înaintată cerere de chemare în judecată, solicitând anularea acesteia, având la bază următoarele argumente.

Menționează că din conținutul procesului-verbal din 07 decembrie 2023 rezultă că agentul constatator a imputat lui Savca Ion săvârșirea faptei contravenționale prevăzute la art. 128 alin. (2) Cod contravențional de către contravenient, prin încălcarea prevederilor pct. 116 alin. 4), 16), 19) din Hotărârea Guvernului nr.25 din 13.10.2021 (anexa nr. 3) si pct. 3) din Hotărârea Guvernului nr. 140 din 10.03.2017.

La alin. (2) art. 128 Cod contravențional sancționează fapta de vânătoare cu încălcarea actelor normative privind folosirea și protecția fondului cinegetic.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție desprinde că agentul constatator a indicat în procesul-verbal întocmit in privința lui Savca Ion, doar norma materială și indicele calificative al contravenției imputate, însă fără încadrarea juridică a faptei, or, componența normei de la art. 128 alin.(2) Cod contravențional fiind una alternativă, cuprinde mai multe forme de exprimare a conduitei ilicite a făptuitorului, fapt pentru care, agentul constatator urma să indice in procesul-verbal întocmit, forma concretă de exprimare a pretinsei conduite ilegale a contravenientului.

Consideră că, agentul constatator a omis să reflecte în conținutul procesului-verbal cu privire contravenție încadrarea exactă a pretinsului comportament ilegal al lui Savca Ion (vânătoarea fără autorizație și/sau vânătoarea fără carnet de vânător și/sau vânătoarea fără

autorizația de deținere portarmă etc.)

Susține că indicarea, la general, in conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, a normei de la art. 128 alin.(2) Cod contravențional, fără specificarea expresă a formei concrete de exprimare a pretinsului comportament ilegal, nu constituie o încadrare juridică a pretinsei fapte comise, ci o simplă trimitere la norma contravențională, fără evidențierea esenței juridice și conținutul pretinsului comportament ilegal.

Precizează că, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea fapte contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Menționează că din partea agentului constatator nu au fost întreprinse careva acțiuni de colectare și administrare probelor pentru dovedirea săvârșirii de către Savca Ion a faptei contravenționale imputate. Notează că activitatea agentului constatator, în acest sens, s-a limitat doar la simpla întocmire a procesului-verbal din 07 decembrie 2023, care totuși s-a realizat cu încălcarea prevederilor legale.

Relevă că pornind de la premisa procedurală, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

Consemnează că este relevantă prevederea de la art. 375 alin.(1) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită in modul prevăzut de prezentul cod. Iar conform alin. (2) a aceluiași articol, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Notează că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat în cauza Ziliberberg contra Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr. 61821/00, de referință în partea ce ține de aplicabilitatea art. 6 “Dreptul la un proces echitabil” din Convenție vis-a-vis de procesul contravențional, reținând că, contravenția, în calitate de acțiune sau inacțiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, prevăzută de Codul contravențional, pasibilă de sancțiune contravențională, este de competența *ratione materiae* a Curții respectiv, sunt aplicabile aceleași garanții ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale.

Consideră că, demonstrarea vinovăției a unei persoane trebuie să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente in raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție și doar în baza unui act motivat și legal.

Menționează că potrivit practicii CtEDO, nu funcționează prezumția legalității unui proces-verbal cu privire la probelor administrate la faza constatării faptei contravenționale prin coroborarea cu acestea. Astfel, în cauza Anghel vs România (2007) Curtea a statuat că prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și că, aceasta duce la violarea art.6 din Convenție (dreptul la un proces echitabil). În opinia Curții, modul în care prezumția de legalitate in materie contravențională este percepută de unele instanțe de judecată echivalează cu o nerespectare a prezumției nevinovăției.

Susține că, în virtutea principiului prezumției nevinovăției consfințit expres de Codul contravențional, Savca Ion nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa. Această sarcină îi revine agentului constatator.

În acest sens, ținând cont de prevederile art. 7 din Codul penal, în sensul cărora, nimeni nu poate fi acuzat de două ori sau pedepsit pentru una și aceeași faptă, precum și luând în considerație obligația instanței de a examina cauza contravențională prin prisma principiului legalității, că există temei de încetare a procesului contravențional pornit în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. *****din 07 decembrie 2023, în temeiul cărora s-a propus sancționarea Savca Ion pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 128 alin. (2) Cod contravențional, având în vedere că fapta considerată contravenție a fost săvârșită în condiții care o plasează sub incidența legii penale, iar în această privință este pornită urmărirea penală în cauza nr. ***** la 19 decembrie 2023.

Notează că în acest context, deoarece circumstanțele de fapt incriminate persoanei în procesul contravențional in temeiul art. 128 alin. (2) Cod contravențional, au constituit, în parte, obiectul juridic al procesului penal pornit pe faptul infracțiunii prevăzute de art. 46, 27 și art. 233 alin. (1) Cod penal, iar agentul constatator nu a verificat și elucidat în afara oricăror dubii rezonabile circumstanțele pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului în procesul contravențional, consideră că agentul constatator a emis decizia de sancționare fără a delimita răspunderea contravențională de răspunderea penală pentru comiterea faptelor constatate, încălcând astfel principiul *non bis in idem* in privința lui Savca Ion.

Precizează că la moment nu este hotărâre judecătorească definitivă de constatare a vinovăției a Savca Ion pentru săvârșirea unei faptei contravenționale de la art. 18 alin. (3) lit. b) Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, inclusiv de la art. 128 alin. (2) Cod contravențional.

În urma celor expuse, consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică a reținut ilegal la adoptarea deciziei săvârșirea încălcării de către Savca Ion a contravenției de vânat ilegal ca temei de aplicare a sancțiunii de suspendarea a dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor conform art. 19, alin. (3) al Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

Consemnează că potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ se definește că acte defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Iar conform art. 11 alin.(2) din Codul Administrativ, destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă.

Susține că având în vedere obligativitatea de atragerea a lui Savca Ion la procedura administrativă, aceasta se consideră participant la procedura administrativă. Conform art. 44 alin.(1) din Codul administrativ, participanți la procedura administrativă sunt autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrative.

Consideră că, în aceste circumstanțe, autoritatea publică este obligată să înștiințeze participanții la proces în cazul în care inițiază o procedură administrativă la care participă și alte persoane. Conform art. 70 din Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil despre procedura inițiată.

Menționează că la realizarea activității administrative legate de adoptarea deciziei, Inspectoratul Național de Securitate Publică nu a atras pe Savca Ion pentru a fi audiat și oferi

posibilitate de prezenta probe în scopul prezentării poziției sale. În același timp, Savca Ion nu a avut posibilitatea de a face cunoștință dacă s-a respectat condițiile de inițiere, petrecere și finalizare a procedurii administrative. Or, copia deciziei comunicate include data emiterii din 15 ianuarie 2024, iar semnătura șefului adjunct fiind aplica pe 26 ianuarie 2024. Această circumstanță trezește un dubiu rezonabil privind legalitatea activității administrative desfășurate de Inspectoratul Național de Securitate Publică în scopul adoptării deciziei.

Relevă că astfel, Savca Ion a fost lipsit de a combate prezumțiile reținute de Inspectoratul Național Securitate Publică până la adoptarea deciziei, ceea ce constituie o încălcare a dreptului de apărare, care este garantat la toate etapele de desfășurare a procesului administrativ potrivit art. 40 al Codului administrativ.

Notează că un alt aspect importat ce urmează a fi menționat este că conform art. 118 Cod administrativ, motivarea de fapt este element obligatoriu al actul individual, ce include oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar.

La art. 21 alin. (3) Cod administrativ se prevede că autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile în condițiile expres stabilite de lege.

Relevă că în motivarea Inspectoratul Național de Securitate Publică nu clarifică și nu constată cu certitudine care încălcare prevăzută la art. 18 alin. (3) lit. b) a fost săvârșită de Savca Ion a constituit temei de aplicare a sancțiunii sub formă de suspendare a dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor și limitare dreptului de proprietate asupra armelor cu obligarea la predarea acestora ofițerului superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiat al Inspectoratului de Poliție*****.

Apreciază că Inspectoratul Național de Securitate Public a exercitat ilegal dreptul discreționar de la art. 19 alin. (3) al Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă în lipsa constatări cu certitudine a încălcării imputate lui Savca Ion și fără a fi recunoscut vinovat.

Astfel, consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică a aplicat nejustificat sancțiunile asupra lui Savca Ion în baza deciziei.

La fel, consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică a admis o ingerință disproporțională asupra dreptului de proprietate prin aplicarea interdicției a dreptului de posesie armelor și obligare la predarea a acestora pe un termen îndelungat de 5 ani.

În aceeași ordine de idei, invocă că Inspectoratul Național de Securitate Publică nu a motivat interesul public urmărit și riscul care urmează a fi evitat la aplicarea sancțiunii de suspendare dreptului de port armă față de Savea Ion, prin lipsirea arbitrală de posibilitatea folosirii armelor aflate în proprietate pentru vânătoare și alte scopuri.

Notează că în conformitate cu art. 46 al Constituției se prevede la alin (1) că dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sânt garantate, iar alin.(2) prevede că, nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

Precizează că în conformitate cu art. 54 alin. (1) al Constituției se stabilește că în Republica Moldova pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului cetățeanului. La alin. (4) aceluiași articol se prevede că restrângerea trebuie să fie proporțională situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

În contextul acestei cauze, subliniază statutul domnului Savca Ion, un sportiv de elită in proba de tir la talere, cu o carieră distinsă de 17 ani, recunoscut ca maestru al sportului și figură

proeminentă în cadrul Federației de Tir din Republica Moldova. Domnul Savca Ion este un component de bază al echipei naționale și olimpice, fiind decorat cu peste 50 de medalii și deținătorul a trei recorduri naționale. Contribuția sa activă la dezvoltarea și promovarea tirului la talere este indiscutabilă, având un impact semnificativ atât la nivel național, cât și internațional.

Susține că, decizia de suspendare a dreptului de port armă și de limitare a posesiei armelor, fundamentată pe decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 a Inspectoratului Național de Securitate Publică, nu doar că privează pe domnul Savca Ion de posibilitatea de a-și continua activitatea sportivă, dar și împiedică reprezentarea Republicii Moldova în competițiile internaționale pentru o perioadă extinsă 5 (cinci) ani.

În această ordine de idei stabilește că Inspectoratul Național de Securitate Public nu a motivat adoptarea deciziei interesul public urmărit și riscul care urmează a fi evitat prin aplicarea sancțiunii cele mai grave, menționate la cu art. 19 alin. (3) și art. 18 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 130/2021 privind regimul armelor si al muniților cu destinație civilă.

Consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică nu a motivat temeiul de aplicare a sancțiunii, în pofida faptului că rigorile articolului menționat prevede obligativitatea comiterii uneia din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a muniților, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Notează că absența unei justificări concrete și a unei evaluări echilibrate între securitatea juridică, dreptul de proprietate și considerentele de interes public demonstrează o intervenție disproporționată în drepturile lui Savca Ion. Astfel, decizia Inspectoratului Național de Securitate Publică contravine spiritului articolului 18 din Codul administrativ, care prioritizează drepturile omului și libertățile fundamentale in definirea interesului public.

Prin urmare, consideră că decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 reprezintă o încălcare flagrantă a principiilor constituționale și legale ce guvernează drepturile și libertățile fundamentale, solicitând o reevaluare judicioasă în vederea restabilirii drepturilor afectate ale domnului Savca Ion.

Obiecțiile pârâților:

La 20 septembrie 2024 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul **Inspectoratului General al Poliției, a depus referință** la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.51-61)

În susținerea poziției sale a invocat că, potrivit prevederilor art. 53 din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Notează că potrivit art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ţinându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Totodată menționează că art. 6 Cod administrativ prevedere că, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea

unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Precizează că potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar conform art. 21 Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice si instanțele de judecată competente în cazurile si în condițiile expres stabilite de lege.

Inspectoratul General al Poliției accentuează că, potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni in atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Menționează și faptul că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Or, hotărârile motivate urmăresc scopul de a demonstra părților că acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei).

Prin urmare, consideră că instanța urmează să țină cont de aceste deziderate și v-a adopta o hotărâre bazată pe un fundament temeinic și materialul probator administrat.

Susține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin.(1) a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

Relevă că potrivit prevederilor art. 206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare);

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Iar conform art. 207 alin.(2) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau si-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Consideră că instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Notează că reieșind din prevederile art. 189 Cod administrativ, poate înainta o acțiune în contencios administrativ persoana care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Iar conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Cu privire la fondul cauzei, Inspectoratul General al Poliției consideră cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată și neargumentată, pasibilă a fi respinsă, din motivele de fapt și de drept după cum urmează.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum si o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției

reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e). Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Susține că în fapt, s-a stabilit că, la 6 decembrie 2023 în cadrul Inspectoratul de Poliție *****a fost înregistrată informația de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului precum că, în extravilanul sat. ***** *****a fost stopat automobilul de model *****, cu n/î *****, la volanul căruia se afla ***** și ca pasager Ion Savca, născut la *****, locuitor al *****, *****, care deținea asupra sa armă cu glonț de model *****, cal. ***** nr. ***** fiind armată cu cartuș aferent, pe armă fiind fixate dispozitive de ochire pe timp de noapte, precum și un dispozitiv destinat sau adaptat diminuării zgomotului.

Respectiv, notează că de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului a fost pornit proces contravențional în legătură cu faptul că în acțiunile lui Ion Savca se conțin semnele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 128 alin.(2) Cod contravențional “Vânătoarea fără autorizație (licență), fără carnet de vânător sau fără permis de deținere sau port și folosire a armei de vânătoare, depășirea normelor stabilite de recoltare a vânatului, precum și vânătoarea în locurile interzise și în perioadele de prohibiție, folosirea armelor, uneltelor și metodelor interzise”, fiindu-i aplicată amenda în mărime de 60 unități convenționale.

Totodată, relevă că de către Serviciul supraveghere armament și activități licențiate al Inspectoratului Național de Securitate Publică a fost pornit un proces contravențional, în legătură cu faptul că acțiunile lui Ion Savca conțin semnele constitutive ale contravenției, prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod contravențional “Încălcarea regulilor de păstrare, deținere, transport, port și folosire a armelor letale și neletale și/sau a munițiilor aferente, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

Indică că, astfel, potrivit art. 4 alin.(10) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor si al munițiilor cu destinație civilă, armele deținute la domiciliul persoanei fizice sau la sediul persoanei juridice în baza documentelor prevăzute de lege pot fi transferate de proprietarul lor în alt spațiu decât în cel menționat în documente numai cu acordul în scris al politiei, în conformitate cu procedura stabilită prin normele de aplicare a prezentei legi, precum și art. 15 alin.(3) care prevede că, titularul dreptului de a deține arme lungi cu țeavă ghintuită și de colecție (cu excepția celor înscrise expres în permisul de armă cu drept de port) poate să obțină, la cerere, la organul de poliție în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul permis de transport pentru scoaterea armelor deținute în condițiile legii din locul lor de păstrare în următoarele situații:

a) depunerea lor la un armurier;

b) schimbarea locului de păstrare a lor;

c) transportarea și folosirea lor într-un tir de tragere special amenajat și autorizat în condițiile legii pentru categoria respectivă de arme;

d) transportarea lor pentru a fi scoase de pe teritoriul Republicii Moldova în vederea participării la competiții sportive sau la vânătoare.

Reieșind din cele constatate, consideră că acțiunile lui Ion Savca, cad sub incidența art. 18 alin.(3) lit. b) din Legea nr. nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul: b) a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor şi a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

În acest context susține că, prin decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024, emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică, s-a dispus suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani cu retragerea permiselor de arme eliberate lui Ion Savca.

Totodată precizează că, în baza prevederilor art. 18 alin.(8) al Legii nr. 130/2012, Ion Savca a fost obligat, în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință decizia, să depună arma și întreaga cantitate de muniții deținute, la ofițerul superior al Serviciului supraveghere armament și activități licențiate al Inspectoratului de Poliție*****.

Notează că nefiind de acord cu decizia nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, Ion Savca a înaintat cerere prealabilă, la 19 martie 2024, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui Ion Savca.

Astfel, prin răspunsul nr. 34/17-S-220/24 din 25 martie 2024, Inspectoratul National de Securitate Publică a examinat cererea prealabilă înaintată de Ion Savca și a dispus respingerea acesteia ca neîntemeiată, întrucât actul administrativ contestat este unul legal și corespunde rigorilor și procedurilor prevăzute de actele normative.

Menționează că în temeiul art. 167 alin. (2) Cod administrativ, decizia însoțită de dosarul administrativ au fost transmise către autoritatea ierarhic superioară (Inspectoratul General al Poliției), pentru decizia definitivă.

Iar prin răspunsul nr. 34/2-1305 din 2 aprilie 2024, Inspectoratul General al Poliției comunică că, nu s-au admis devieri de la legislație, actul administrativ fiind emis cu respectarea procedurii și competenței, legal în fond, astfel menține decizia Inspectoratului Național de Securitate Publică și, prin urmare respinge cererea ca fiind neîntemeiată.

Atrage atenția instanței asupra faptului că, potrivit cererii de chemare în judecată, înregistrată la 6 iunie 2024, reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui Ion Savca, act administrativ individual defavorabil emis de către Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Indică că potrivit Hotărârii cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură, în condițiile legii, implementarea politicilor statului în domeniul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii și

securității publice, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și comunității, prevenirea, investigarea și descoperirea infracțiunilor și a contravențiilor, înfăptuirea justiției, asistență populației și autorităților administrației publice locale.

Iar în subordinea Inspectoratului General al Poliției sunt: Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția de poliție a municipiului Chișinău, Direcția Generală Urmărire Penală, Brigada cu Destinație Specială „Fulger", Centrul Chinologic, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, Centrul pentru cooperarea polițienească internațională (Interpol) și 42 de inspectorate ale poliției la nivel raional.

Notează că subsidiar, pct. 4 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului Național de Securitate Publică din subordinea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 351 din 05 august 2020, stipulează că, o subdiviziune Inspectoratul Național de Securitate Publică reprezintă specializată a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu statut de persoană juridică de drept public, având competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specific.

Reiterează că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept.

Consideră că regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Susține că, Curtea Europeană a statuat că dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Precizează că dreptul de acces la o instanță de judecată impune, prin însăși natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii).

Plus la aceasta, notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Menționează că potrivit normelor enunțate, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite.

Relevă că circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Consideră că în cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al

pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure până la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

Notează că instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Menționează că, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces. Dacă în procesul de adunare a probelor apar dificultăți, instanța este obligată să contribuie, la solicitarea părților și altor participanți la proces, la adunarea și prezentarea probelor necesare, cu excepția cazurilor în care instanța constată că cererea de reclamare a probelor este înaintată în mod neîntemeiat și cu scopul vădit de a tergiversa examinarea cauzei sau proba reclamată este în mod vădit lipsită de pertinență. Probele se prezintă în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în termenul stabilit de instanță, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, analizând afirmațiile reclamantului care pretinde de fapt protejarea unor drepturi abstracte si iluzorii, verificând impactul ce ar putea fi provocat drepturilor reclamantului, constată că, ultimul nu a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Or, în speță, reclamantul nu a indicat dreptul și libertatea legitimă încălcată de autoritatea pârâtă, precum și actele administrative individuale contestate, generatoare de efecte juridice care emană nemijlocit de la pârât.

Consemnează că, potrivit art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, astfel, în cererea prealabilă nu au fost prezentate probe care să motiveze instituția ierarhic superioară spre emiterea unei decizii de anulare a răspunsului oferit de către Inspectoratul Național de Securitate Publică.

În această ordine de idei, constată că actele administrative contestate, au fost emise conform procedurii stabilite, conform legii, fără încălcarea competenței, neexistând temeiuri *de iure* pentru anularea acestora.

Pârâtul Inspectoratul General al Poliției menționează că, potrivit prevederilor Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, fac excepție de la aplicarea clasică a normelor juridice, or, restricțiile indicate în legea de referință sunt în interesul superior al comunității și se aplică exclusiv în forma și modul vizat, iar circumstanțele care reduc caracterul prejudiciabil cum ar fi termenul de prescripție, stingerea antecedentelor și reabilitarea în drepturi, nu pot servi temei pentru ridicarea restricțiilor expres stabilite de către legislator.

Astfel, Inspectoratul General al Poliției consideră că decizia Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 este una legală și întemeiată, fiind emisă cu respectarea rigorilor legii ce guvernează speța dedusă judecății, or art. 18 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, expres prevede că limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Complementar susține că, nu poate fi reținută alegația reclamantului privitoare la lipsa de

competența la adoptarea deciziei Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024, prin care reclamatului i-a fost suspendat dreptul de deținere, de port și de folosire a armelor pe un termen de 5 ani, or art. 19 alin. (3) Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, statuează clar, că suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor pe un termen de 5 ani se dispune de către organul competent care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situațiile specificate la art. 18 alin. (3).

În cazul în care se revendică încălcarea unui drept, urmează ca actul administrativ să fie contestat prin înaintarea unei acțiuni în contenciosul administrativ, timp de 30 zile de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Notează că potrivit art. 54 alin.(2) al Constituției, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prin urmare consideră că, restrângerea unor drepturi (cu excepția drepturilor proclamate în articolele 20-24) se impune în scopul apărării ordinii publice, care reprezintă un ansamblu de dispoziții prin care se asigură liniștea publică, armonia socială, respectul față de lege și decizii legitime ale autorităților publice.

Precizează că în scopul sus-menționat legislatorul a adoptat Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, care stabilește regimul circulației armelor și munițiilor - bunuri supuse unui regim special (limitat) de circulație civilă.

Susține că astfel, bunurile limitate în circuitul civil pot fi dobândite, deținute, folosite și înstrăinate în condițiile prevăzute de lege. În principiu, restricțiile se referă la subiecții de drept care pot dobândi și înstrăina bunurile menționate, ori la condițiile de încheiere a actelor juridice în privința acestora.

Menționează că, prevederile Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, fac excepție de la aplicarea clasică a normelor juridice, or, restricțiile indicate în Legea de referință sunt în interesul superior al comunității și se aplică exclusiv în forma și modul vizat, iar circumstanțele care reduc caracterul prejudiciabil cum ar fi termenul de prescripție, stingerea antecedentelor și reabilitarea în drepturi, nu pot servi temei pentru ridicarea restricțiilor expres stabilite de către legislator.

Notează că potrivit art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Respectiv, cu titlu de informare face trimite la o acțiune similară examinată în ordine de recurs de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău - dosarul nr. 3r-524/20, la cererea de chemare în judecată înaintată de Palii Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la constatarea ilegalității și anularea deciziei, obligarea de a întreprinde măsurile de rigoare privind sancționarea persoanei.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 17, 189 alin. (1), 207, 208, 209, 224 și 230 din Codul administrativ, Inspectoratul General al Poliției, având calitatea procesuală de

pârât solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Andrian Sorocean, in interesele lui Ion Savca către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul National de Securitate Publică, prin care solicită anularea deciziei nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele lui Ion Savca, adoptată de Inspectoratul National de Securitate Publică, ca neîntemeiată.

La 27 septembrie 2024 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul **Inspectoratului Național de Securitate Publică, a depus referință** la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.71-73)

În susținerea poziției sale a invocat că, în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a parvenit sesizarea Inspectoratului de Poliție *****referitor la faptul privind expunerea pe cazul de încălcare a regulilor de transport și port a armei letale cu țeava ghintuită, de model *****, cal. ***** nr. ***** și a munițiilor aferente, de către Ion Savca, născut la *****, locuitor al *****, sat. *****, *****.

Menționează că urmare a examinării sesizării s-a stabilit că, la data 07 decembrie 2023 în jurul orelor 22:30 min, în extravilanul ***** r-l *****de către angajații Inspectoratului pentru protecție a fost stopat automobilul de model *****, cu n/i*****, condus de *****, care avea ca pasager pe Ion Savca, pe bancheta din spate, care aveau asupra sa armă de foc cu țeava lungă ghintuită de model *****, cal. ***** cu nr. *****, deținute legal, 57 cartușe, 5 tuburi de cartuș, armotizator de diminuare a zgomotului și termovizor de model Pulsar Trail XP50, cu *****. În cadrul audierilor, persoanele menționate au explicat că nu sunt implicați în activități de vânătoare, ci se deplasează spre municipiul Chișinău.

Consideră că astfel, prin acțiunile sale, Ion Savca, a încălcat prevederile art. 4 alin.(10) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, armele deținute la domiciliul persoanei fizice sau la sediul persoanei juridice în baza documentelor prevăzute de lege pot fi transferate de proprietarul lor în alt spațiu decât în cel menționat în documente numai cu acordul în scris al poliției, în conformitate cu procedura stabilită prin normele de aplicare a prezentei legi.

De asemenea notează că, au fost încălcate prevederile art. 5 alin.(1) lit. e) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, se interzice procurarea, deținerea, portul, folosirea, importul, exportul şi comercializarea de către persoane fizice şi juridice, cu excepția organelor cu competențe în domeniul apărării naționale, securității statului și ordinii publice, a dispozitivelor destinate sau adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături.

Susține că potrivit prevederilor art. 15 alin.(3) al legii prenotate, titularii dreptului de deținere a armelor lungi cu țeavă ghintuită sunt obligați de solicita la poliție un permis de transport pentru scoaterea armelor din locul de păstrare. Permisul este necesar în situații precum depunerea la un armurier, schimbarea locului de păstrare, utilizarea în tiruri autorizate sau transportul în vederea participării la competiții sportive ori vânătoare. Aceste proceduri asigură conformitatea cu legislația națională și protecția ordinii publice.

Respectiv precizează că, de către Inspectoratul de Poliție *****a fost pornit un proces contravențional în legătură cu faptele că în acțiunile lui Ion Savca, se conțin semnele constitutive ale contravenției, prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod contravențional, încălcarea regulilor de păstrare, deținere, transport, port și folosire a armelor letale și neletale și/sau a munițiilor

aferente, dacă fapta nu constituie infracțiune. Procesul-verbal cu privire la contravenție nu a fost contestat.

Art. 18 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă prevede că, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani se aplică titularului dacă a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Iar art. 19 alin.(3) prevede că, dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani se dispune de către serviciul abilitat care a acordat acest drept în cazul în care titularul se află în una din situațiile specificate la art. 18 alin.(3).

Menționează că la 15 ianuarie 2024, în temeiul art. 18 alin.(3) lit. b) și art. 19 alin.(3) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, Inspectoratul Național de Securitate Publică a emis decizia nr.202480000634 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani cu retragerea și suspendare permiselor de armă, eliberate pe numele lui Ion Savca.

În acest context, consideră că Inspectoratul Național de Securitate Publică a respectat prevederile normelor sus enunțate in conformitate cu legislația.

În drept își întemeiază poziția, în conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ și normelor art. 185, 186, 203 și 240 ale Codului procedură civilă, Inspectoratul Național de Securitate Publică solicită a respinge integral, ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Ion Savca împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ defavorabil.

În ședința de judecată:

Avocatul Andrian Sorocean care acționează în interesele reclamantului Savca Ion, s-a prezentat în ședință de judecată și a susținut acțiunea înaintată pe motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul autorităților pârâte, din cadrul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, Busuioc Teodora, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu și interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de Savca Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratul Național de Securitate Publică, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **admisă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin.(1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și

cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Potrivit art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Conform art. 22 alin.(1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 11 alin.(1) lit. a) Cod administrativ actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

În condițiile cauzei deduse judecății, decizia nr. 202480000634 din 15.01.2024 emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică prin care a fost dispusă suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani cu retragerea permiselor de arme eliberate lui Savca Ion, reprezintă un act administrativ defavorabil reclamantului și pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Așadar, în temeiul art. 191 alin.(1) Cod administrativ controlul de legalitate a actelor emise de Inspectorat Național de Securitate Publică este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ. Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Conform art. 206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în

parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Cu referire la condiția de respectare a procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 164 alin.(1) Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă.

Conform art. 165 Cod administrativ, (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Așa cum rezultă din actele cauzei, decizia nr. 202480000634 din 15.01.2024, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică a fost recepționată de către Savca Ion la 19 februarie 2024, fapt confirmat prin semnătura aplicată la f.d. 9.

Ulterior, la 19 martie 2024 Savca Ion a depus la Inspectoratul General al Poliției cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nr. 202480000634 din 15 ianuarie 2024. (f.d. 1-3 dosar administrativ)

Respectiv instanța atestă că reclamantul a respectat termenul de 30 zile de înaintarea cererii prealabile prevăzut la art. 165 alin.(1) Cod administrativ.

În continuare, la 25 martie 2025 Inspectoratul Național de Securitate Publică a emis răspunsul nr. 34/17-S-220/24 prin care a respins cererea prealabilă depusă de Savca Ion și a remis dosarul administrativ către autoritatea ierarhic superioară (Inspectoratul General al Poliției) pentru examinarea cererii prealabile. (f.d. 49 dosar administrativ)

La 02 aprilie 2024 Inspectoratul General al Poliției a emis răspunsul nr. 34/2-1305 prin care a respins cererea prealabilă depusă de Savca Ion. Răspunsul respectiv a fost transmis sub semnătură lui Savca Ion la 14 mai 2024, fapt confirmat prin f.d. 51 al dosarului administrativ și confirmat de către reclamant în cererea de chemare în judecată (f.d. 5 verso).

Conform art. 209 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Având în vedere că acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată la data de 06 iunie 2024, iar răspunsul nr. 34/2-1305 din 02 aprilie 2024 la cererea prealabilă emisă de către Inspectorat General al Poliției, i-a fost adusă la cunoștință reclamantului la 14 mai 2024 (f.d. 14), se atestă că reclamantul a respectat termenul de înaintare a acțiunii prevăzut la art. 209 alin.(1) lit. a) Cod administrativ.

Prin urmare, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintate, nu se regăsesc. Așadar, acțiunea este **admisibilă** și pe cale de consecință se va purcede la examinarea fondului acesteia.

Cu privire la temeinicia acțiunii în contenciosul administrativ:

În conformitate cu prevederile art. 20 alin.(1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate

administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform acestui cod.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Suportul probator al cauzei atestă că, prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 660 din 06 iunie 2023, lui Savca Ion i-a fost conferit titlu de "Maestru al Sportului" în categoria tir (talere). (f.d. 43 dosar administrativ)

De asemenea instanța atestă că la materialele cauzei sunt anexate mai multe diplome pe numele lui Savca Ion privind premierea acestuia în urma participării la proba de talere-trap (tir) în cadrul cantonamentelor naționale și internaționale în perioada 2017 – 2021. (f.d. 32-36 dosar administrativ)

Potrivit extrasului din Registrul de stat al armelor, generat la 15 ianuarie 2024 se confirmă că Savca Ion posedă legal 14 poziții de arme și/sau muniții, cu permis de deținerea armelor valabile din perioada anilor 2019 - 2021 până la perioada anilor 2024 - 2026 pentru diferite poziții. (f.d. 24-25 dosar administrativ)

La 07 decembrie 2023 Inspectoratul pentru Protecția Mediului a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****prin care a constatat comiterea contravenției prevăzute la art. 128 alin.(2) Cod contravențional de către Savca Ion, materializat prin fapta de încălcarea prevederilor actelor normative privind protecția și folosirea fondului cinegetic și s-a dispus remiterea cauzei spre examinare către judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni. (f.d. 10)

Conform art. 128 alin.(2) Cod contravențional, vânătoarea fără autorizație (licență), fără carnet de vânător sau fără permis de deținere sau port și folosire a armei de vânătoare, depășirea normelor stabilite de recoltare a vânatului, precum și vânătoarea în locurile interzise și în perioadele de prohibiție, folosirea armelor, uneltelor și metodelor interzise, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 120 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere.

Ulterior, la 08 decembrie 2023 Inspectoratul de Poliție *****a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** prin care a constatat comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin.(1) Cod contravenționale de către Savca Ion, materializată prin fapta de transportarea armei de foc fără husă. (f.d. 12)

Conform art. 361 alin.(1) Cod contravențional, încălcarea regulilor de păstrare, deținere, transport, port și folosire a armelor letale și neletale și/sau a munițiilor aferente, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 6 la 30 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu privarea de dreptul de deținere sau port şi folosire a armei pe un termen de la 2 ani la 5 ani, cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

La 15 ianuarie 2024 Inspectoratul Național de Securitate Publică a emis decizia nr. 202480000634 prin care a fost dispusă suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani cu retragerea permiselor de arme eliberate lui Savca Ion, motivând că reclamantul a comis contravențiile prevăzute la art. 128 alin.(2) și 361 alin.(1) Cod contravențional. Actul

administrativ a fost motivat în drept în baza art. 25 al Legii nr. 320/2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 3, 18 alin.(8) Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, art. 74 al Hotărârii Guvernului nr. 293/2014 privind aprobarea Regulamentului cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, cât și pct. 77 al Ordinului MAI nr. 334 din 25.10.2013 pentru aprobarea Instrucțiunii cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă. (f.d. 6 dosar administrativ)

La 10 aprilie 2024 procurorul Dumitru Barbuța din cadrul Procuraturii raionului *****a emis ordonanța prin care l-a scos de sub urmărire penală pe Savca Ion, pe marginea cauzei penale nr. ***** pornită în baza unei bănuieli rezonabile de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 46, 27, 233 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. (f.d. 18-25)

Instanța nu va da apreciere ordonanței Procuraturii raionului *****din 10 aprilie 2024 privind scoaterea de sub urmărire penală a reclamantului, deoarece este una irelevantă cauzei de contencios administrativ, or actul administrativ contestat nu conține ca temei de suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă pornirea cauzei penale nr. *****, dar se bazează doar pe pretinsele contravenții comise de reclamant.

La 06 decembrie 2024 Judecătoria Hîncești, sediul *****a emis hotărârea nr. 4-215/2023 prin care a dispus declararea nulității a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. *****din 07 decembrie 2023 întocmit în privința lui Savca Ion în baza art. 128 alin.(2) Cod contravențional. (f.d. 95-99) Hotărârea din 06 decembrie 2024 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Centru nr. 4r-88/25 din 16 decembrie 2025. (f.d. 107-110)

Conform art. 18 alin.(3) Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul: b) *a comis una din contravențiile* ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Iar art. 19 alin.(1) al Legii 130/2012 prevede, suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor letale și neletale supuse autorizării se dispune de către organul competent care a acordat acest drept în cazurile prevăzute la art. 18 alin. (2) sau (3).

Conform pct. 74 al Regulamentului cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 293 din 23 aprilie 2014, în situațiile prevăzute la art. 18 alin. (2), (3) și la art. 19 alin. (1), (2) și (3) din Lege (nr. 130/2012), organul de poliție competent comunică în scris titularului dreptului de deținere sau de port și de folosire a armei despre suspendarea acestui drept, obligându-l să depună arma la un armurier și să prezinte o dovadă în acest sens în termen de 10 zile din data primirii comunicării, cu excepția situației în care arma este luată în custodie de poliție.

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, 16. În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, la propunerea șefului Inspectoratului, prin ordin al ministrului afacerilor interne, se înființează subdiviziuni specializate, inclusiv subdiviziunea care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

17. Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.

18. Structura și regulamentele de activitate ale subdiviziunilor specializate se aprobă de

către ministrul afacerilor interne.

Potrivit pct. 11 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului Național de Securitate Publică din subordinea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 351 din 05 august 2020, în conformitate cu domeniile de activitate și funcțiile de bază stabilite de prezentul Regulament, INSP exercită următoarele atribuții: 10) în domeniul autorizării, evidenței, supravegherii și controlului circulației armelor și munițiilor cu destinație civilă: b) autorizează, realizează evidența, controlul și supravegherea asupra importului, exportului, reexportului, procurării, înstrăinării, transportării, deținerii, păstrării, portului și folosirii armelor și munițiilor cu destinație civilă; e) exercită controlul și supravegherea asupra respectării legislației cu privire la regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă; f) gestionează datele din Sistemul informațional automatizat "Registrul de stat al armelor" și a datelor persoanelor juridice din Sistemul Informațional Automatizat de Gestiune și Eliberare a Actelor Permisive (SIAGEAP); g) eliberează acte permisive în domeniul armelor și munițiilor cu destinație civilă. (f.d. 28-43)

Interpretând normele sus indicate instanța atestă că, Inspectoratul Național de Securitate Publică este competent să autorizeze și să ducă evidența păstrării, portului și folosirii armelor și munițiilor cu destinație civilă (pct. 11 subpct. 10) lit. b) ordinul MAI nr. 351 din 05 august 2020).

În aceiași ordine de idei, Inspectoratul Național de Securitate Publică este împuternicit să dispună suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă, obligând persoana să depună arma la armurier în termen de 10 zile. Această împuternicire rezultă din pct. 74 al Regulamentului cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, deoarece anume INSP este "organul de poliție competent" în domeniul autorizării, evidenței, supravegherii și controlului circulației armelor și munițiilor cu destinație civilă, care este împuternicit în acest sens prin ordinul MAI nr. 351 din 05 august 2020.

Suplimentar instanța reține că ingerința în dreptul de proprietate (suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă) este prevăzută de lege, anume art. 18 alin.(3) Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinație civilă.

Din raționamentele sus indicate, instanța va respinge argumentul părții reclamante precum că INSP nu ar fi organul competent să suspende dreptului de deținere, folosire și port armă, deoarece prin interpretarea prevederilor art. 18 alin.(3) și art. 19 alin.(3) Legea nr. 130/2012, pct. 74 Hotărârea Guvernului nr. 293/2014, pct. 16-17 Hotărârea Guvernului nr. 547/2019 și pct. 11 ordinul MAI nr. 351/2020 rezultă cert că organul competent este INSP.

Referitor la argumentul reclamantului precum că semnarea electronică la 26 ianuarie 2024 a actului administrativ din 15 ianuarie 2024 ar trezii dubii rezonabile privind legalitatea actului emis, instanța reține că, potrivit art. 120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorității care a emis actul administrativ.

Iar potrivit art. 139 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care i se comunică acesteia, cu excepția cazului când actul administrativ însuși stabilește o dată ulterioară pentru obligativitatea sa.

Respectiv semnarea ulterioară a actului administrativ nu afectează legalitatea acestuia, însă acest act va producere efecte juridice din momentul semnării actului și notificării actului către destinatar.

La caz se atestă că actul administrativ individual defavorabil a fost emis la 15 ianuarie 2024, iar semnat la 26 ianuarie 2024 și adus la cunoștință lui Savca Ion la 19 februarie 2024. Prin urmare, actul administrativ a început să-și producă efectele juridice la 19 februarie 2024.

Din motivele sus indicate instanța va respinge argumentul reclamantului precum că semnarea ulterioară al actului administrativ ar afecta legalitatea acestuia.

Referitor la motivul invocat de partea reclamantă precum că Savca Ion nu a fost informat de autoritatea pârâtă despre inițierea procedurii administrative, nu a fost audiat înaintea emiterii actului administrativ și în acest sens ar fi fost lipsit de dreptul la apărare, instanța reține că, potrivit art. 94 Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Totodată, conform art. 123 Cod administrativ, (1) O încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual, este neînsemnată atunci când: c) audierea necesară a unui participant se face ulterior. (2) Acțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi recuperate până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță.

Iar potrivit art. 38 Cod administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

La caz instanța atestă că, înaintea emiterii actului administrativ, reclamantul Savca Ion nu a fost audiat de către INSP. Cu toate acestea, reclamantul a depus acțiunea în contencios administrativ în care și-a expus opinia detaliată pe marginea legalității emiterii actului administrativ. De asemenea, Savca Ion a fost reprezentant în fața instanței de către avocatul său Sorocean Andrian, care a avut posibilitatea și a depus probe în susținerea poziției sale. În plus, reclamantul a avut posibilitatea să fie ascultat de către un judecător, pe marginea acțiunii sale.

Din motivele sus indicate instanța constată că lipsa audierii reclamantului de către INSP înainte de emiterea deciziei nr. 202480000634 din 15.01.2024, nu a afectat echitatea întregii proceduri administrative, deoarece această omisiune a fost remediată, or reclamantul și-a expus poziția prin avocatul său în fața unui judecător și a prezentat probe în susținerea poziției sale.

Respectiv se atestă că dreptul la apărare a reclamantului nu a fost încălcat și prin urmare instanța va respinge argumentului lui Savca Ion referitor la pretinsa încălcare a dreptului la apărare.

În continuare instanța reiterează că, suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă a reclamantul a fost dispusă din motiv că în privința lui Savca Ion au fost întocmite procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****din 07 decembrie 2023 în baza art. 128 alin.(2) Cod contravențional și procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 08 decembrie 2023 în baza art. 361 alin.(1) Cod contravențional.

Totodată, instanța accentuează că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****din 07 decembrie 2023 a fost declarat nul, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul *****nr. 4-215/23 din 06 decembrie 2024, menținută prin decizia Curții de Apel Centru nr. 4r-88/25 din 16 decembrie 2025.

Respectiv, instanța atestă că la momentul emiterii actului administrativ (15.01.2024), procesul-verbal cu privire la contravenție din 07 decembrie 2023 nu a fost anulat, însă la momentul pronunțării prezentei hotărâri acest proces-verbal cu privire la contravenție a fost declarat nul. Din acest motiv instanța constată netemeinicia actului administrativ contestat

privind- suspendărea dreptului de deținere, folosire și port armă a reclamantului din motivul indicat privind pretinsa comitere a contravenției prevăzute la art. 128 alin.(2) Cod contravențional. Or, instanța nu poate menține un act administrativ bazat pe un proces-verbal cu privire la contravenție care a fost declarat nul de instanța de judecată.

În continuare, instanța consideră necesar de a se expune asupra proporționalității actului administrativ contestat, în partea suspendării dreptului de deținere, folosire și port armă a reclamantului din motivul indicat privind pretinsa comitere a contravenției prevăzute la art. 361 alin.(1) Cod contravențional.

Instanța reiterează că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 08 decembrie 2023 s-a constatat comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin.(1) Cod contravenționale de către Savca Ion, materializată prin fapta de transportarea armei de foc fără husă. Acest proces-verbal nu a fost contestat.

Conform art. 15 Legea nr. 130/2012: (1) Transportul armelor de vânătoare, pentru care s-a eliberat permis de armă cu drept de deținere, de la domiciliul deținătorului la locul unde urmează să se desfășoare vânatul, potrivit legii, se face în următoarele condiții: a) armele trebuie ținute în husă, neîncărcate.

(3) Titularul dreptului de a deține arme lungi cu țeavă ghintuită și de colecție (cu excepția celor înscrise expres în permisul de armă cu drept de port) poate să obțină, la cerere, la organul de poliție în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul permis de transport pentru scoaterea armelor deținute în condițiile legii din locul lor de păstrare în următoarele situații: a) depunerea lor la un armurier; b) schimbarea locului de păstrare a lor; c) transportarea și folosirea lor într-un tir de tragere special amenajat și autorizat în condițiile legii pentru categoria respectivă de arme; d) transportarea lor pentru a fi scoase de pe teritoriul Republicii Moldova în vederea participării la competiții sportive sau la vânătoare.

(4) Transportarea armelor prevăzute la alin. (3) se efectuează în următoarele condiții: a) armele să fie ținute în husă, neîncărcate.

În baza normelor sus indicate se atestă cert că, în timpul transportării arma urmează a fi ținută în husă. Iar potrivit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din 08 decembrie 2023 s-a constata că Savca Ion a transportat arma de foc fără husă.

Conform art. 29 Cod administrativ: (1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

(2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

(3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Se atestă că scopul suspendării dreptului de deținere, folosire și port armă și retragerea permisului de port armă prevăzut de art. 18 alin.(3) Legea nr. 130/2012 este de a proteja ordinea publică și minimiza riscul de comiterea infracțiunilor și/sau contravențiilor cu aplicarea armelor de către persoanele care le dețin legal.

La caz, instanța reiterează că Savca Ion este “Maestru al Sportului” în categoria tir (talere) și deține legal 14 poziții de arme și/sau muniții, iar transportarea armei de foc fără husă nu

reprezintă o încălcare suficient de gravă pentru a suspenda dreptul de deținere, folosire și port armă și retragerea permisului de port armă pe termen de 5 ani a unui sportiv profesionist.

Din acest motiv instanța consideră că suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă a reclamantului pe termen de 5 ani, nu este una rezonabilă, iar ingerința în dreptul de proprietate este una disproporțională în comparație cu scopul urmărit, având în vedere încălcarea minoră comisă de Savca Ion (transportarea armei fără husă) și având în vedere personalitatea acestuia (sportiv profesionist în categoria tir).

Conform art. 16 Cod administrativ: (1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 225 Cod administrativ: (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În cazul speței, autoritatea publică la emiterea actului administrativ nu a luat în considerație încălcarea relativ minoră comisă de reclamant și personalitatea acestuia.

Din aceleași motive indicate mai sus instanța constată că, scopul urmărit prin actul administrativ, de apărarea ordinii publice putea fi atins și fără suspendarea dreptului de deținere, folosire și port armă și retragerea permisului de port armă a reclamantului pe termen de 5 ani.

Din motivele sus indicate instanța constată netemeinecia actului administrativ contestat, care este bazat parțial pe un proces-verbal cu privire la contravenție nul, constatat prin hotărâre irevocabilă a instanței de judecată și parțial disproporțional în partea suspendării dreptului de deținere, folosire și port armă pe termen de 5 ani a reclamantului din motivul transportării armei de foc fără husă.

În consecință instanța va admite acțiunea reclamantului și va anula decizia nr. 202480000634 din 15.01.2024 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ.

Se anulează Decizia nr. 202480000634 din 15.01.2024, privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 (cinci) ani cu retragerea permisului de armă eliberat pe numele cet. Savca Ion, emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**